

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113231207
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4113231207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme "ŽSR", so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501 proti žalovanej: J. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom H. T. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/XX, M., adresa na doručovanie: F. 7, M., o zaplatenie 410 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. októbra 2018 č. k. 19C/136/2014-204 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 410 eur a žalobcovi súčasne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie po právnej stráne odôvodnil ustanoveniami § 81 písm. h/, § 178 ods. 1, 2, § 179 ods. 1, § 181 ods. 1, § 188, § 186 ods. 1, 2, § 191 ods. 1, 2, 4 Zákonníka práce. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13. 09. 2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť mu sumu 410 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 10. 2011 žalovaná ako zamestnankyňa žalobcu v čase o 6:30 hod. nastúpila do zmeny na M. Y. U.-T. Pri preberaní služby žalovaná svojim podpisom potvrdila prevzatie zariadenia PSION WAPRO č. A204H0055312, toto prekontrolovala, pričom nadriadenému neohlásila nijakú závalu, následne odišla na pracovisko písať vlaky, po tom ako do zariadenia psion napísala príslušný vlak, do zariadenia natiekla voda a zariadenie prestalo pracovať. Pri následnom vyšetrovaní poškodenia zariadenia psion žalovaná uviedla, že pri preberaní služby zariadenie psion prekontrolovala, všimla si, že zariadenie je poškodené, na displeji sa nachádzala dierka, nevenovala tomu pozornosť a poškodenie neohlásila. Zariadenie psion bolo odovzdané firme POINT.X SLOVAKIA, spol. s r. o., ktorá zaslala žalobcovi faktúru č. 12010052, ktorou vyfakturovala opravu zariadenia psion v sume 410 eur bez DPH. Na základe výsluchu žalovanej a zápisu o odovzdaní služby mal žalobca preukázané, že žalovaná porušila tak interné predpisy žalobcu, ako i ustanovenia § 81 písm. a/, c/, e/ a § 178 Zákonníka práce, keď spôsobila poškodenie a následne zatečenie zariadenia psion tým, že nadriadenému zamestnancovi neoznámila, že v displeji zariadenia psion sa nachádza dierka, v dôsledku čoho došlo k zatečeniu a poškodeniu displeja. Žalobca prejednal škodovú udalosť na zasadnutí škodovej komisie pri Oblastnom riaditeľstve Trnava, ktoré sa konalo dňa 10. 05. 2012 a navrhol žalovanej predpísať náhradu škody v plnej výške, t. j. 410 eur. Žalobca vyzval žalovanú na podpis Dohody medzi zamestnávateľom a zamestnancom o náhrade škody spôsobenej pri plnení pracovných povinností, predmetom ktorej bol záväzok žalovanej uhradiť žalobcovi sumu 410 eur v mesačných splátkach po 20 eur, žalovaná dohodu podpísať odmietla z dôvodu, že poškodenie

zariadenia psion popiera. Predmetom tohto konania je pracovnoprávny nárok žalobcu voči žalovanej. Na to, aby vznikol konkrétny zodpovednostný vzťah, musia byť splnené určité predpoklady. Predpokladmi založenia všeobecnej pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce, ktoré musia byť splnené kumulatívne sú: 1/ existencia pracovnoprávneho vzťahu, 2/ vznik škody, 3/ protiprávny úkon, porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, 4/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 5/ zavinenie zamestnanca, ktoré je zamestnávateľ povinný preukázať. Pre zodpovednosť zamestnanca za škodu sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 10. 2010, sp. zn. 3 Cdo/318/2009). Dôkazné bremeno v smere preukázania naplnenia jednotlivých predpokladov zaťažuje zamestnávateľa - žalobcu. V danom prípade mal súd za preukázané, že medzi stranami existoval v čase vzniku škody pracovnoprávny vzťah založený pracovnou zmluvou uzavretou s právnym predchodcom žalobcu - organizáciou Československé štátne dráhy, organizačná jednotka Vozňové depo Bratislava. Prvý predpoklad pracovnoprávnej zodpovednosti mal súd za preukázaný. Druhým predpokladom pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce je vznik škody na strane zamestnávateľa. Pod pojmom škoda sa rozumie ujma, ktorá vznikla v majetkovej sfére poškodeného v dôsledku škodnej udalosti, protiprávneho úkonu a je vyjadriteľná v peniazoch. V tejto právnej veci mal súd preukázané, že žalobcovi poškodením prístroja psion vznikla škoda a túto žalobca vyčíslil sumou vo výške 410 eur, ktorú vynaložil za opravu uvedeného zariadenia. V súvislosti s prejednávanou vecou je potrebné objasniť, či konanie alebo nekonanie žalovanej možno považovať za protiprávny úkon, ktorý by bol v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Je zrejmé, že žalovaná dňa 07. 10. 2011 nastúpila na výkon práce a k výkonu práce použila zariadenie psion, ktoré po určitej dobe prestalo fungovať. V zápise so zamestnancom zo dňa 24. 10. 2011 žalovaná uviedla, že pri preberaní služby si všimla, že na displeji je dierka, ale po vyskúšaní, či je prístroj funkčný, všetko fungovalo, tak tomu nevenovala pozornosť, a preto to neohlásila vedúcemu TK, ani DP I. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že zamestnanci žalovaného neboli riadne zaškolení, ako majú so psionom pracovať, takého školenia sa nezúčastnila ani žalovaná, ani iní zamestnanci, ktorí súdu zhodne potvrdili, že školenie sa neuskutočnilo, práca so psionom im bola len v krátkosti vysvetlená a s prístrojom sa oboznamovali postupne. K dispozícii mali užívateľskú príručku a návod na obsluhu a v prípade technických problémov mali k dispozícii technikov, na ktorých sa mohli obrátiť. Z výpovedí viacerých svedkov, ktorí v čase incidentu prichádzali do kontaktu so zariadením psion, súd zistil, že zamestnancom žalobcu bolo povedané, že tieto zariadenia sú odolné voči všetkým poveternostným podmienkam, voči pádom, viacerí svedkovia sa vyjadrili, že ich ubezpečili, že môžu padnúť aj do vedra s vodou a nič sa im nestane. Vzhľadom na uvedené, je zrejmé, že žalovaná nemohla predpokladať, že psion nie je možné používať za daždivého počasia, tento mal vydržať aj silný dážď. Uvedené vlastnosti však podľa názoru súdu bolo možné predpokladať len u nepoškodeného zariadenia. Žalovaná v zápise zo dňa 24. 10. 2011 potvrdila, že si na ňom všimla malú dierku, ale keďže tento po vyskúšaní fungoval, nevenovala tomu pozornosť. Z ďalšieho dokazovania súd zistil, že žalovaná taktó poškodený prístroj použila vonku za silného dažďa a prístroj fungovať prestal. Podľa názoru súdu je aj bez ďalšieho školenia alebo upozornenia pri bežnej opatrnosti možné predpokladať, že pokiaľ aj prístroj odolný voči poveternostným vplyvom vykazoval poškodenie (dierka na displeji), tento pri kontakte s vodou zatečie, svoje vlastnosti ako vodoodolnosť si nezachová a dôjde k jeho poškodeniu. Svedkovia J., J., A., Q. i X. potvrdili, že takýto prístroj by na prácu nepoužili a kontaktovali by poverené osoby. Od žalovanej nie je možné očakávať, že žalovaná bude vedieť posúdiť rozsah a charakter poškodenia zariadenia, od žalovanej však je možné očakávať, že pri bežnej obozretnosti v rámci povinnosti predchádzať vzniku škôd na majetku žalobcu vynaloží všetko primerané úsilie za účelom zamedzenia alebo aspoň minimalizácie škody. Vzhľadom na uvedené, bolo od žalovanej očakávané, že pokiaľ na zariadení psion zistila škodu, túto mala nahlásiť na to určeným osobám, ktoré sú spôsobilé posúdiť rozsah poškodenia, a pokiaľ tak neučinila, je povinná znášať dôsledky svojho nekonania. Vzhľadom na uvedené, mal súd preukázané tak protiprávne konanie na strane žalovanej, ktorá porušila pracovnoprávne predpisy (čl. 10 ods. 1 písm. h/ Pracovného poriadku, § 81 písm. h/) Zákonníka práce) a je preukázaná aj príčinná súvislosť medzi jej konaním a vznikom škody. Pokiaľ ide o zodpovednosť zamestnanca za škodu, táto je založená na subjektívnom princípe, pričom vždy ide o zodpovednosť za zavinenie (buď úmyselné, alebo nedbanlivostné). Úmysel môže byť priamy, čo znamená, že ten, kto škodu spôsobil, vedel a chcel svojím konaním spôsobiť škodu a nepriamy, kedy ten, kto škodu spôsobil, vedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu a pre prípad, že ju spôsobil, bol s tým uzročený. Nedbanlivosťou škodu spôsobí ten, kto vie, že svojím konaním môže spôsobiť škodu, ale z nejakých dôvodov sa spolieha, že ju nespôsobí (vedomá nedbanlivosť), alebo ten, kto nevedel, že svojím konaním škodu spôsobí, hoci so zreteľom na okolnosti alebo svoje

osobné pomery o tom mal alebo mohol vedieť (nevedomá nedbanlivosť). V danom prípade nebol preukázaný úmysel žalovanej spôsobiť žalobcovi škodu, avšak bolo preukázané jej nedbanlivostné konanie, žalovaná vedela (alebo aspoň mala vedieť), že svojím konaním, teda vystavením poškodeného zariadenia vplyvu dažďa môže dôjsť k jeho znefunkčneniu, teda u žalovanej je preukázaný aj posledný predpoklad pre vznik pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca za škodu, ktorým je zavinenie. Keďže súd mal preukázané naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti zamestnanca za škodu, ustálil, že žalovaná za škodu vzniknutú žalobcovi poškodením zariadenia psion zodpovedá. Argumenty žalovanej, že bez prístroja nemohla ďalej pracovať a tento bola nútená použiť na prácu aj za stavu, že bol poškodený, tu neobstoja, viacerí zamestnanci žalobcu potvrdili, že za danej situácie mohla žalovaná príchody a odchody vlakov zaznamenávať aj na papier, prípadne mohli viacerí zamestnanci používať jeden prístroj, mohla tiež zistiť, či sa v kancelárii (a to aj vo vedľajšej kancelárii) nenachádza iný psion, ktorý práve nikto nepoužíva. Možnosť využitia iného prístroja žalovaná sama potvrdila, keď uviedla, že po zatečení psionu si zobrala ďalší a pokračovala v práci. Súd nevzhliadol ani pochybenie vedúcich zamestnancov. Hoci títo sú povinní práce podriadených zamestnancov kontrolovať, je to práve žalovaná, ktorá v prípade zistenia škody mala vykonať potrebný úkon smerujúci k ohláseniu škody. Ani tvrdenie o zlej organizácii práce so zariadeniami v čase vzniku škody a následné sprísnenie kontroly manipulácie a odovzdávania zariadení nemôže viesť k zbaveniu zodpovednosti žalovanej za škodu. Z výpovedí viacerých svedkov vyplynulo, že v čase vzniku škody zariadenia nepodliehali prísnej kontrole zo strany vedenia, tieto neboli medzi zamestnancami odovzdávané proti podpisu, neboli ani uzamykané. Žalovaná však potvrdila, že v čase, kedy prístroj prevzala, tento fungoval, preto súd má za to, že ani sprísnenie podmienok odovzdávania a preberania prístrojov by vznik zodpovednosti na strane žalovanej neovplyvnil. K situácii, ktorá vznikla u pána A. v súvislosti s nahlásením bezprostredne hroziacej škody, a to možnosti odcudzenia vysielačiek, súd uviedol, že táto situácia vôbec nesúvisí s prejednanou vecou a nemá vplyv na zodpovednosť žalovanej za vznik škody v tomto spore. Pri určení výšky škody súd vychádzal z faktúry vynaloženej za opravu zariadenia zo dňa 30. 11. 2011, vystavenej obchodnou spoločnosťou POINT.X Slovakia, spol. s r. o. znejúcej na sumu 410 eur bez DPH (492 eur s DPH). Aj napriek spochybneniu uvedenej faktúry v záverečnej reči splnomocneného zástupcu žalovanej, ktorý uviedol, že samotná faktúra neobsahuje údaj, koľko stála výmena samotného displeja a koľko stáli práce, súd uviedol, že pokiaľ mala žalovaná pochybnosti ohľadom správnosti faktúry, mala za uvedeným účelom súdu predložiť alebo navrhnúť vykonanie dôkazov. Toto žalovaná súdu nenavrhol, preto súd ohľadom výšky spôsobenej škody vychádzal z dokladov predložených žalobcom, ktorý súdu jednoznačne preukázal, že dal zariadenie opraviť a za opravu vynaložil finančné prostriedky vo výške 492 eur. Voči žalovanej si žalobca uplatnil len sumu opravy bez DPH, t. j. sumu vo výške 410 eur. Žalovaná škodu od samého začiatku neuznávala, neprejavila záujem dať poškodený prístroj sama a na vlastné náklady do pôvodného stavu, preto tvrdenia o tom, že jej nebola daná možnosť prístroj opraviť považoval súd rovnako za bezpredmetné. Námietky žalovanej o neprerokovaní náhrady škody súd považoval pre samotné vymáhanie náhrady za irelevantné. Zo znenia ustanovení § 191 ods. 2 a 4 Zákonníka práce, ani z ich účelu a zmyslu nemožno vyvodiť, že prerokovanie náhrady škody so zástupcami zamestnancov má charakter procesnoprávnej podmienky, ktorej nedostatok by bránil uplatneniu nároku v súdnom konaní. S poukazom na uvedené súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú na úhradu sumy uplatnenej náhrady škody. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, a zatiaľ čo žalovaná nedosiahla žiadny materiálne merateľný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a zamietnutia žalobného návrhu v celom rozsahu. Vytkla súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Celé jej zavinenie spočíva len v tom, že prevzala už poškodený prístroj PSION, ku ktorému mali prístup viacerí zamestnanci a v dobrej viere vykonávala na ňu kladené pracovné povinnosti, pričom takýto poškodený prístroj nemal byť na jej pracovisku k dispozícii na vykonávanie práce a zamestnávateľ nevykonal žiadne ďalšie šetrenie na zistenie, kto skutočne prístroj poškodil a až po inkriminovanej udalosti prijal opatrenia na osobné odovzdávanie prístroja medzi zamestnancami. Ani spoločnosť POINT.X Slovakia spol. s r. o., ktorá opravu prístroja vykonávala, nedokázala ustáliť skutočnú príčinu jeho poškodenia, teda je otáznave, na základe čoho žalobca škodu prisúdil jej. Zo všetkých výpovedí svedkov vyplýva, že tak ako ona, boli zamestnanci, ktorí s prístrojom pracovali mylne, nedostatočne až zavádzajúco zo strany zamestnávateľa inštruovaní o úžitkových

parametroch prístroja, na základe čoho použila prístroj aj za tých poveternostných podmienok, pričom žalobca vôbec nepreukázal, že by po nástupe na vykonávanú pracovnú pozíciu bola vôbec oboznámená s príslušnými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na použitie prístroja. Na pracovisku zo strany vedúcich zamestnancov absentovala zrejme akákoľvek kontrolná činnosť, pričom je to zamestnávateľ, v zastúpení vedúcich zamestnancov, ktorí sú taktiež povinní chrániť majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím. Je to zamestnávateľ, ktorý je povinný svojim zamestnancom zabezpečiť také pracovné podmienky, aby si mohli plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Teda, aj zamestnávateľ porušením svojich povinností sa podieľal na vzniknutej škode, resp. za škodu zodpovedalo niekoľko zamestnancov. Záverom uviedla, že to bol žalobca, ktorý bol povinný preukázať jej zavinenie, pričom je zrejmé, že toto jednoznačne nepreukázal, zvlášť vo vzťahu ku skutočnosti, že medzi jej pracovnoprávnym konaním a vznikom škody musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda žalobca neunesol dôkaznú povinnosť na ňom spočívajúcu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že zavinenie žalovanej spočívalo v tom, že začala pracovať s poškodeným zariadením bez nahlásenia poškodenia svojmu nadriadenému, ako jej to ukladá zákon a interné predpisy žalobcu, hoci mala vedomosť o poškodení displeja pre preberaní služby, ale nevenovala tomu pozornosť. Z dôvodu jej nepozornosti a nedbanlivosti sa poškodilo predmetné zariadenie. Žalovaná svojím konaním znemožnila objektívne vyšetrenie poškodeného displeja na zariadení. Ak by žalovaná nahlásila poškodenie zariadenia svojmu nadriadenému a prenechala vyhodnotenie poškodenia zariadenia na kompetentných, nebolo by sa poškodilo zariadenie spôsobené jeho zatečením. Žalovaná tiež nevie hodnoverne preukázať ani skutočnosť, či dierku na displeji spôsobila ona alebo takéto zariadenie už prevzala, nakoľko uvedené nenahlásila pri prevzatí zariadenia na začiatku služby, ale začala s týmto zariadením pracovať. O uvedenom poškodení zariadenia (dierka na displeji) tak nebol žiadny záznam. Zaškolenie zamestnancov bolo vykonané v dostatočnej miere a kvalifikovane, pretože po ukončení zaškolenia už zamestnanci vedeli dostatočne obsluhovať zariadenie. Skutočnosť, či žalovaná bola zaškolená z obsluhy zariadenia, resp. akým spôsobom, považuje v tomto prípade za bezpredmetnú, nakoľko k poškodeniu zariadenia nedošlo v súvislosti s jeho nesprávnou manipuláciou alebo nesprávnou obsluhou. Škodu žalovaná spôsobila tým, že s poškodeným zariadením začala pracovať v nepriaznivom daždivom počasí, čo spôsobilo zatečenie a poškodenie zariadenia. Informácie o úžitkových parametroch zariadenia platia len za predpokladu, že sa jedná o nepoškodené zariadenie, tzn. že zariadenie s dierkou na displeji predsa nemôže byť odolné voči dažďu, tak ako by to bolo v prípade nepoškodeného displeja na zariadení. Vykonaným dokazovaním dostatočne preukázal nespochybniteľné zavinenie žalovanej, rovnako tak príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu uviedla, že zotrváva na dôvodoch podaného odvolania. Zariadenie už v čase, keď s ním pracovala, bolo poškodené a nebolo preukázané, že by ho poškodila ona. Keby uvedenú skutočnosť nahlásila, tak či tak by zariadenie muselo ísť na opravu. Nezodpovedaná je otázka objasneniam, prečo s takýmto zariadením pracovali aj ostatní zainteresovaní zamestnanci a prečo poškodenie displeja nenahlásili oni. Poukázala na výpoveď svedkyne X. ktorá celú situáciu na pracovisku v súvislosti s prácou so PSIONOM charakterizovala ako „organizovaný bordel“. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu proti rozsudku vníma ako snahu zamestnávateľa zbaviť sa spoluzodpovednosti za nesplnenie si svojich povinností, ktoré v konečnom dôsledku bolo skutočnou príčinou toho, že škodová udalosť vznikla.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keďže súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vyčerpávajúco, presvedčivo a správne odôvodnil.

6. Predmetom konania v tejto veci na základe podanej žaloby žalobcu bol uplatnený nárok zamestnávateľa na náhradu škody voči zamestnankyni vo výške 410 eur. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že žalovaná bola zamestnaná u žalobcu ako tranzitér doplnkových služieb v Železničnej stanici Bratislava Východ. Dňa 07. 10. 2011 nastúpila na zmenu, pri preberaní služby svojím podpisom potvrdila prevzatie zariadenia PSION WAPRO č. A204H0055312, ktoré potrebovala pre výkon svojich

pracovných povinností. Žalovaná toto zariadenie prekontrolovala, pričom nadriadenému neohlásila žiadnu závalu, ani poškodenie preberaného zariadenia. Následne žalovaná odišla na pracovisko, kde mala podľa pokynu do zariadenia PSION písať príchodové vlaky. Podľa výpovede žalovanej, po tom, ako do zariadenia PSION napísala príslušný vlak, do zariadenia zatiekla voda, keďže práca prebiehala pri zhoršených poveternostných podmienkach a následne zariadenie prestalo pracovať. Žalovaná túto skutočnosť ohlásila len telefonicky, avšak do záznamníka porúch túto skutočnosť nezapísala. Pri následnom vyšetrovaní poškodenia zariadenia PSION žalovaná uviedla, že pri preberaní služby zariadenie PSION prekontrolovala a všimla si, že zariadenie je poškodené, nakoľko na displeji zariadenia sa nachádzala dierka, avšak nakoľko toto zariadenie pri preskúšaní fungovalo, nevenovala tomuto pozornosť a poškodenie neohlásila. Zatečením došlo k poškodeniu displeja zariadenia, pričom opravu zariadenia spoločnosť POINT.X Slovakia, spol. s r . o. vyfakturovala sumou 410 eur bez DPH. Žalovaná porušila jednak interné predpisy zamestnávateľa, ako i ustanovenia § 81 písm. a/, c/ a e/ a § 178 Zákonníka práce, keď spôsobila poškodenia a následné zatečenie zariadenia PSION, resp. minimálne svojim konaním nezabránila vzniku škody - zatečeniu zariadenia PSION tým, že nadriadenému zamestnancovi neoznámila, že v displeji zariadenia sa nachádza dierka, v dôsledku čoho došlo k zatečeniu a poškodeniu displeja, hoci z jej vlastného vyjadrenia vyplýva, že mala vedomosť o tom, že takáto škoda hrozí.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie uplatneného nároku žalobcu.

15. Z hľadiska dôvodov podaného odvolania žalovanej je potrebné uviesť, že odvolanie žalovanej nebolo v žiadnom prípade spôsobilé priviesť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia v prospech a v zmysle požiadavky odvolateľky.

16. Žalovaná nesprávne argumentuje tým, že jej celé zavinenie spočíva len v tom, že prevzala už poškodený prístroj PSION, ku ktorému mali prístup viacerí zamestnanci a v dobrej viere na ňom vykonávala svoje pracovné povinnosti. Takéto závery z napadnutého rozhodnutia nevyplývajú, keď súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaná pri preberaní služby videla, že na prístroji je poškodenie - dierka (čomu však nevenovala pozornosť), toto poškodenie nenahlásila na to kompetentným osobám, pričom súčasne bolo možné od nej očakávať, že pri bežnej obozretnosti v rámci povinnosti predchádzať vzniku škôd na majetku žalobcu vynaloží na to primerané úsilie. Teda, nie skutočnosť, že žalovaná prevzala poškodený prístroj, ale práve skutočnosť, že napriek vedomosti tohto poškodenia, ktoré zistila, uvedenú skutočnosť, v záujme predchádzania vzniku škôd, nenahlásila nadriadenému zamestnancovi a s prístrojom pracovala, dôvodne žalobca označil za také konanie žalovanej, v ktorom videl zavinené porušenie pracovných povinností, v príčinnej súvislosti s ktorým mu vznikla škoda v preukázanej výške. Na uvedené závery nemá vplyv ani skutočnosť, či bola resp. nebola žalovaná v dostatočnom rozsahu zaškolená k práci s daným zariadením, pretože tak, ako správne konštatoval i žalobca v priebehu konania, žalovanej nebola dávaná za vinu nesprávna manipulácia s týmto zariadením (v dôsledku ktorej by bola vznikla škoda), pričom ani informácia zamestnávateľa o úžitkových parametroch zariadenia (odolnosť voči vplyvu poveternostných podmienok) nezabavuje žalovanú zodpovednosti za také konanie, kedy v stave vedomosti o poškodení prístroja tento vystaví vplyvu nepriaznivých poveternostných podmienok, keď tak ako správne ustálil súd prvej inštancie, deklarované vlastnosti prístroja je možné očakávať len u nepoškodeného zariadenia. Je pritom nesporná skutočnosť, že sama žalovaná dňa 24. 10. 2011 potvrdila, že si všimla poškodenie zariadenia a napriek tejto skutočnosti konala tak, že poškodené zariadenie vystavila vplyvu nepriaznivých poveternostných podmienok, čo spôsobilo jeho zatečenie a poškodenie displeja. Je pritom treba len súhlasiť s tým, že bolo dôvodné od žalovanej očakávať to, že v rámci bežnej obozretnosti danú situáciu mala vyhodnotiť práve tak, že poškodené zariadenie nedisponuje vlastnosťami zariadenia bez väd, a teda ani vlastnosťou odolnosti voči dažďu. K uvedenému odvolací súd len dopĺňa, že samotné plnenie prevenčnej povinnosti je definované tak, že od zamestnanca je možné požadovať plnenie takej prevenčnej povinnosti, ktorú je tento povinný plniť na základe všeobecne známych zásad prevencie, a vzhľadom na konkrétne časové a miestne súvislosti. Na to, aby žalovaná danú situáciu vyhodnotila tak, aby zabránila vzniku škody na majetku žalobcu, neboli potrebné žiadne špeciálne a odborné poznatky a vedomosti žalovanej (ani vyplývajúce z prípadného zaškolenia), ale len patričná obozretnosť, ktorú v danom čase a mieste bolo možné od žalovanej očakávať. Na uvedené potom nemá vplyv ani odvolacia argumentácia žalovanej, že zo strany zamestnávateľa absentovala akákoľvek kontrolná činnosť, ako ani to, že je to zamestnávateľ, ktorý je povinný zabezpečiť zamestnancom také pracovné podmienky, ktoré by zodpovedali riadnemu plneniu pracovných úloh. Skutočnosť, že prístroj PSION vykazoval poškodenie je fakt, ako i to, že nie je zrejmé, kto toto poškodenie spôsobil, čo v danej skutkovej a právnej situácii nebolo zásadné z toho ohľadu, či to bola žalovaná alebo iný zamestnanec, keď relevantné bolo práve to, že to bola iba žalovaná, ktorá zanedbaním prevenčnej povinnosti, pri vedomosti poškodenia prístroja spôsobila jeho poškodenie a práve v príčinnej súvislosti s jej konaním, resp. opomenutím náležitého konania, došlo ku škode na majetku žalobcu, keď zatečením tohto zariadenia (jeho používaním ako poškodeného v čase dažďa) došlo k poškodeniu prístroja. V tomto ohľade sú potom akékoľvek úvahy žalovanej o spoluzodpovednosti zamestnávateľa, resp. iných zamestnancov nenáležité. To, že spoločnosť POINT.X Slovakia spol. s r. o. sa vyjadrila tak, že nedokáže uviesť presnú príčinu jeho poškodenia, nemá vplyv na to, že bolo preukázané, že práve v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej vo forme používania poškodeného zariadenia v daždi došlo k jeho zatečeniu. Navyše to, čo z technického hľadiska v konečnom dôsledku poškodilo displej, v tomto ohľade ani nie je relevantné, keď sú zrejmé jasné časové a skutkové súvislosti medzi konaním žalovanej a poškodením zariadenia PSION. Rovnako je nedôvodná námietka žalovanej k neuneseniu dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k nepreukázaniu jej zavinenia. I v tomto ohľade poukazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie správne konštatoval, že u žalovanej bolo preukázané jej nedbanlivostné konanie. V dôsledku naplnenia všetkých zákonných zodpovednostných predpokladov, ktoré musia byť prítomné z hľadiska konštatovania zodpovednosti zamestnanca za škodu, tak ako tieto správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, je potrebné konštatovať len to, že nárok žalobcu je odôvodnený, a pokiaľ mu súd prvej inštancie vyhovel, rozhodol správne. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).